Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci – Numărul Cincisprezece

A doua nenorocire — Partea a doua

Jeff Pippenger
2026-06-11

Soră White arată în mai multe rânduri că pasajul din Isaia pe care Isus l-a citit în sinagoga din Nazaret nu numai că a vestit lucrarea Sa, ci a și prefigurat lucrarea noastră. Împlinirea desăvârșită a acelei lucrări unse este realizată de cei care alcătuiesc steagul celor o sută patruzeci și patru de mii.

> Domnului Dumnezeu este peste mine; căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor blânzi; M-a trimis să leg pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozirea și prinșilor de război deschiderea temniței; să vestesc anul de îndurare al Domnului și ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor ce plâng în Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, untdelemnul bucuriei în locul plânsului, haina de laudă în locul unui duh mâhnit; ca să fie numiți terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui. Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica din nou ruinele de odinioară și vor înnoi cetățile pustiite, rămase pustii din neam în neam. Străinii vor sta și vă vor paște turmele, și fiii străinului vor fi plugarii și vierii voștri. Dar voi vă veți numi Preoți ai Domnului, și veți fi numiți Slujitori ai Dumnezeului nostru; veți mânca bogățiile neamurilor și vă veți făli cu slava lor. În locul rușinii voastre, veți avea o parte îndoită; în locul ocării, se vor veseli de partea lor de moștenire; de aceea vor stăpâni îndoit în țara lor și vor avea o bucurie veșnică. Isaia 61:1–7.

În articolul precedent am început să identificăm „ceasul, luna, ziua și anul” care alcătuiau profeția de timp de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile. Timpul nu mai este, așadar cele patru expresii ale timpului trebuie aplicate simbolic în zilele de pe urmă, când caracteristicile profetice ale primei și celei de-a doua nenorociri se repetă în cea de-a treia nenorocire. „Anul” este „anul de îndurare al Domnului” și este, de asemenea, „ziua răzbunării Dumnezeului nostru”.

„Ziua” este „ziua nenorocirii”, o zi a răsplătirii și a răzbunării, așa cum a fost arătată de Moise.

> A Mi Îmi aparține răzbunarea și răsplătirea; piciorul lor va aluneca la vremea hotărâtă, căci ziua nenorocirii lor este aproape, și lucrurile care vor veni peste ei se grăbesc. Deuteronomul 32:35.

În Isaia este „anul de îndurare” și „ziua răzbunării”, iar ziua răzbunării este „ziua nenorocirii” a lui Moise, când piciorul Laodiceei alunecă, în timp ce ea își primește răsplătirea și răzbunarea. Ceasul marelui cutremur, ziua nenorocirii, anul de îndurare și luna întâi se aliniază toate cu legea duminicală. Cuvântul „lună” din Ioel este un cuvânt adăugat, dar cuvântul adăugat este corect. Traducătorii au adăugat cuvântul „lună” în acord cu adevărul că ploaia târzie a venit în luna întâi.

> Bucurați-vă, dar, fii ai Sionului, și veseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru; căci El v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să se coboare peste voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie, în luna întâi. Ioel 2:23.

Cuvântul „lună” este o interpretare, nu face parte din textul original inspirat. Ebraica spune pur și simplu că ploile vor veni „în cel dintâi” sau „ca la început” — adică Dumnezeu va restaura ploile la vremea lor potrivită, întocmai ca în vremurile de odinioară. Sora White pune în mod repetat în paralel mișcarea Millerită din 1840 până în 1844 cu Cincizecimea pentru a descrie ploaia târzie în zilele din urmă. Ploaia târzie vine „ca la început”, care a fost Cincizecimea, pe care Sora White o pune în mod repetat în paralel cu legea duminicală.

> “Îngerul care se unește în proclamarea soliei celui de-al treilea înger urmează să lumineze întregul pământ cu slava sa. Aici este prevestită o lucrare de întindere mondială și de o putere nemaivăzută. Mișcarea adventă din 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume, iar în unele țări a existat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma din secolul al șaisprezecelea încoace; însă acestea vor fi întrecute de mișcarea puternică de sub ultima avertizare a celui de-al treilea înger.”
>
> „Lucrarea va fi asemănătoare cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum a fost dată «ploaia timpurie», prin revărsarea Duhului Sfânt la deschiderea vestirii Evangheliei, pentru a face să răsară sămânța prețioasă, tot astfel «ploaia târzie» va fi dată la încheierea acesteia, pentru coacerea secerișului. «Atunci vom cunoaște, dacă vom stărui să cunoaștem pe Domnul: ivirea Lui este pregătită ca zorile dimineții; și El va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie și timpurie peste pământ.» Osea 6:3. «Bucurați-vă, dar, copii ai Sionului, și veseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru; căci El vă dă ploaie timpurie cu măsură și va face să coboare peste voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie.» Ioel 2:23. «În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.» «Și oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.» Faptele Apostolilor 2:17, 21.”
>
> „Marea lucrare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o manifestare mai redusă a puterii lui Dumnezeu decât aceea care i-a marcat începutul. Profețiile care s-au împlinit prin revărsarea ploii timpurii la deschiderea Evangheliei trebuie să se împlinească din nou prin ploaia târzie, la încheierea ei. Acestea sunt «vremurile de înviorare» spre care privea înainte apostolul Petru când spunea: «Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, când vor veni vremurile de înviorare de la fața Domnului și El va trimite pe Isus Hristos.» Faptele Apostolilor 3:19, 20.” Tragedia veacurilor, 611.

Cincizecimea a fost „deschiderea” sau „începutul” lucrării Evangheliei, iar ploaia târzie, la „încheiere”, este „sfârșitul”. Cea dintâi o reprezintă pe cea de pe urmă. Luna întâi identifică revărsarea Duhului Sfânt la legea duminicală.

> „Niciunul dintre noi nu va primi vreodată sigiliul lui Dumnezeu câtă vreme caracterele noastre mai au asupra lor vreo pată sau vreun întinăciune. Ne revine nouă să îndreptăm defectele din caracterele noastre, să curățim templul sufletului de orice întinare. Atunci ploaia târzie va cădea peste noi, așa cum ploaia timpurie a căzut peste ucenici în Ziua Cincizecimii. …”

„Ce faceți, fraților, în marea lucrare de pregătire? Cei care se unesc cu lumea primesc tiparul lumesc și se pregătesc pentru semnul fiarei. Cei care nu se încred în sine, care se smeresc înaintea lui Dumnezeu și își curățesc sufletele prin ascultarea de adevăr, aceștia primesc tiparul ceresc și se pregătesc pentru sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Când decretul va fi dat și pecetea va fi imprimată, caracterul lor va rămâne curat și fără pată pentru veșnicie." Testimonies, volumul 5, 214, 216.

Luna întâi este legea duminicală; „ceasul" marelui cutremur este legea duminicală; „ziua" nenorocirii, a răsplătirii și a răzbunării este legea duminicală; iar „anul" plăcut este legea duminicală. Cei o sută cincizeci de ani ai profeției primei vai se încheie la legea duminicală, unde încep cei trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile.

Spunând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: „Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat." Și cei patru îngeri au fost dezlegați, care erau pregătiți pentru un ceas, și o zi, și o lună, și un an, ca să omoare a treia parte din oameni. Apocalipsa 9:14, 15.

Cei „patru îngeri" care erau „legați la râul cel mare, Eufrat" sunt „dezlegați" la ceasul legii duminicale. Ei au fost profetic „pregătiți" pentru ceasul, ziua, luna și anul celui de-al doilea vai, ca să ucidă a treia parte din oameni. Statele Unite sunt ucise ca a șasea împărăție a profeției biblice la legea duminicală, iar Statele Unite sunt o treime din întreita unire care este stabilită la legea duminicală. Al doilea vai se repetă în al treilea vai, așa cum al doilea înger se repetă în al treilea înger.

Cele patru vânturi au fost dezlănțuite la 11 septembrie, marcând începutul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, iar imediat după aceea au fost ținute în frâu. Când aceia reprezentați în Isaia șaizeci și unu, care plâng, sunt mângâiați, ei sunt mângâiați prin deplina revărsare a Mângâietorului la legea duminicală, care este, de asemenea, și „ceasul" marelui cutremur. Cei care plâng în anul de îndurare sunt tocmai aceiași care plâng în Ezechiel nouă și care primesc sigiliul lui Dumnezeu. Isus Și-a început lucrarea citând Isaia șaizeci și unu, iar sora White pune în legătură rostirea Sa cu lucrarea noastră.

„Christos Și-a vestit lumii misiunea atunci când, în sinagoga din Nazaret, a citit din prorocia lui Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc Evanghelia săracilor; M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor slobozirea și orbilor căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați, să vestesc anul de îndurare al Domnului." Ce lucrare stătea înaintea Lui!—Să vestească anul de îndurare al Domnului. Această perioadă cuprinde veac după veac, se întinde din secol în secol, câtă vreme va dura timpul de probă. Dumnezeu așteaptă să audă cererea și bătaia la ușă; privește să vadă omenirea apropiindu-se de El, singurul care ne poate ajuta. El dorește să le ierte păcatele, să-i primească drept ai Săi. El va primi orice suflet smerit și pocăit care vine la El; căci pentru a face această lucrare L-a uns Dumnezeu pe singurul Său Fiu născut."

„Dar de ce n-a încheiat Hristos afirmația consemnată în Isaia? De ce a omis expresia: «și ziua răzbunării Dumnezeului nostru»? Partea a doua a acestei propoziții era tot atât de adevărată ca prima; iar Hristos nu a negat adevărul prin tăcerea Sa, omițând o parte din propriile Sale cuvinte date profetului Său ales. Dar această ultimă expresie era aceea asupra căreia

> ascultătorii Săi găseau plăcere să stăruiască și pe care erau înclinați s-o pună în practică, rostind judecată asupra tuturor celor ce nu erau de credința lor religioasă. În loc să dea poporului cuvinte de adevăr, de dreptate și de iertare, ei îl învățaseră că Dumnezeu ura întreaga lume păgână. Caracterul părintesc al lui Dumnezeu fusese denaturat și îngropat sub tradițiile omenești. Signs of the Times, 14 ianuarie 1897."
>
> „Misiunea poporului lui Dumnezeu în această epocă este conturată în cuvintele inspirației care descriu lucrarea lui Mesia: «Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să vestesc vești bune celor blânzi; M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc libertate celor captivi și deschiderea temniței celor legați; să vestesc anul de îndurare al Domnului și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei ce jelesc, să rânduiesc pentru cei ce jelesc în Sion, să le dau o podoabă în loc de cenușă, untdelemnul bucuriei în locul jalei, haina de laudă în locul unui duh mâhnit; ca să fie numiți terebinți ai neprihănirii, sădirea Domnului, ca El să fie proslăvit.»"
>
> „Și ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica din nou pustiirile de odinioară și vor reface cetățile pustiite, pustiirile multor generații." Lake Union Herald, 11 noiembrie 1908.

Înainte de a merge mai departe în repetarea celui de-al doilea vai în al treilea vai, ar trebui să ne amintim că solia trebuie să fie înțeleasă aducând „linie peste linie". Aceasta arată că fiecare „ceas", „zi", „lună" și „an" din Cuvântul inspirat care se potrivește contextului legii duminicale trebuie, de asemenea, să fie aplicat pregătirii prin care Islamul lovește împotriva legii duminicale.

Ca un exemplu: cuvântul „ceas" se găsește numai într-o singură carte a Vechiului Testament, iar acea carte este cartea lui Daniel. În Daniel, „ceas" este menționat de cinci ori.

> Și oricine nu se va pleca și nu se va închina va fi aruncat chiar în ceasul acela în mijlocul unui cuptor aprins cu foc. … Acum, dacă sunteți gata ca, în clipa în care veți auzi sunetul cornului, al fluierului, al harpei, al lăutei, al psaltirii și al cimpoiului, și al tuturor felurilor de muzică, să vă plecați și să vă închinați chipului pe care l-am făcut, bine; dar dacă nu vă veți închina, veți fi aruncați chiar în ceasul acela în mijlocul unui cuptor aprins cu foc; și cine este acel Dumnezeu care vă va izbăvi din mâinile mele? Daniel 3:6, 15.

Soră White aplică în mod repetat capitolul trei din Daniel și, prin urmare, „același ceas" legii duminicale. În capitolul patru din Daniel, Daniel este tulburat „un ceas" în timp ce se luptă să explice judecata care urma să vină asupra lui Nebucadnețar.

> Atunci Daniel, al cărui nume era Beltșațar, a rămas înmărmurit un ceas, iar gândurile lui l-au tulburat. Împăratul a luat cuvântul și a zis: „Beltșațar, să nu te tulbure visul, nici tâlcuirea lui." Beltșațar a răspuns și a zis: „Domnul meu, visul să fie pentru cei ce te urăsc, iar tâlcuirea lui pentru vrăjmașii tăi." Daniel 4:19.

Daniel is astonished for "one hour" as he seeks to understand how to inform Nebuchadnezzar of his coming judgment. Daniel is representing the messenger of the first angel who announces the "hour" of judgment has come. His prediction is given to Nebuchadnezzar, and a year later the judgment upon Babylon is brought upon Nebuchadnezzar.

> A cikin wannan sa'a ce aka cika wannan abu a kan Nebukadnezzar; aka kore shi daga cikin mutane, ya riƙa cin ciyawa kamar shanu, jikinsa kuma ya jiƙe da raɓar sama, har gashinsa ya yi tsawo kamar gashin tsuntsun gaggafa, ƙusoshinsa kuma suka zama kamar faratan tsuntsaye. Daniyel 4:33.

Daniyeli aravuga itegeko ryo ku cyumweru rizaza vuba, kandi igihe rizaba rigeze, ni ryo "saha" y'urubanza kuri Babuloni. Izo "saha" zombi zigaragaza itegeko ryo ku cyumweru, ari ryo saha y'umutingito ukomeye. Nebukadinezari ni alfa naho Belushazari akaba omega y'inkuru ya Babuloni, kandi Belushazari yicwa muri iryo joro nyine ubwo inyandiko y'ukuboko yabonekaga ku rusika.

> În același ceas s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în dreptul sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc; și împăratul a văzut partea mâinii care scria. Daniel 5:5.

„În același ceas", scrierea care a apărut pe perete identifică momentul când legea duminicală scrisă distruge „zidul" despărțirii dintre biserică și stat, la legea duminicală, iar atunci Babilonul a luat sfârșit, așa cum ia sfârșit și Statele Unite ca a șasea împărăție a profeției biblice. Ca a șasea împărăție, Statele Unite sunt puterea care domnește timp de șaptezeci de ani simbolici în Isaia douăzeci și trei, când curva Tirului este uitată. Împărăția sau împăratul la care se referă Isaia sunt zilele de șaptezeci de ani, iar împărăția care a domnit timp de șaptezeci de ani în profeția biblică a fost Babilonul. Căderea Babilonului lui Belșațar prefigurează căderea Statelor Unite, la legea duminicală, unde scrierea de pe perete se aliniază cu vorbirea ca un balaur din Apocalipsa treisprezece.

În Apocalipsa 18, judecata asupra Babilonului începe la legea duminicală din versetul 4, când al doilea glas arată că judecata ei vine într-un ceas și, de asemenea, într-o zi.

> Şi am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieşiţi din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiţi părtaşi la păcatele ei şi să nu primiţi din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, şi Dumnezeu Şi-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplătiţi-i aşa cum v-a răsplătit ea vouă şi întoarceţi-i îndoit, după faptele ei; în potirul în care a turnat ea, turnaţi-i îndoit. Pe cât s-a slăvit pe sine şi s-a desfătat în plăceri, pe atât daţi-i chin şi tânguire; fiindcă zice în inima ei: Şed ca împărătească, nu sunt văduvă şi nu voi vedea nicidecum tânguire. De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei: moartea, jalea şi foametea; şi va fi arsă de tot în foc; căci puternic este Domnul Dumnezeu, Cel ce o judecă. Şi împăraţii pământului, care au curvit şi s-au desfătat în plăceri cu ea, o vor plânge şi o vor jeli, când vor vedea fumul arderii ei, stând departe de frica chinului ei şi zicând: Vai, vai, cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea puternică! Căci într-un singur ceas a venit judecata ta. Apocalipsa 18:4–10.

În mod evident, judecata progresivă asupra Babilonului începe odată cu legea duminicală din versetul patru, când cealaltă turmă a lui Dumnezeu este chemată să iasă din Babilon. Ioan identifică vremea judecății ei atât ca o „zi", cât și ca un „ceas", confirmând că simbolurile timpului trebuie să fie înțelese în mod simbolic.

Paștele trebuia să fie ținut în luna întâi, iar Paștele corespunde crucii, care, la rândul ei, corespunde legii duminicale.

> Şi Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron în ţara Egiptului, zicând: Luna aceasta vă va fi începutul lunilor; ea vă va fi întâia lună a anului. Vorbiţi întregii adunări a lui Israel, zicând: În ziua a zecea a lunii acesteia, să ia fiecare om un miel, după casa părinţilor săi, un miel pentru o casă; iar dacă familia este prea mică pentru miel, să-l ia împreună cu vecinul său cel mai apropiat de casa sa, după numărul sufletelor; să-l socotiţi pentru miel după cât mănâncă fiecare. Mielul vostru să fie fără cusur, de parte bărbătească, de un an; să-l luaţi dintre oi sau dintre capre. Să-l păstraţi până în ziua a paisprezecea a aceleiaşi luni; şi toată adunarea obştii lui Israel să-l înjunghie seara. Exodul 12:1–6.

Paștele a fost începutul perioadei Cincizecimii și, prin urmare, prefigurează Cincizecimea, care la rândul ei se aliniază cu legea duminicală. Cortul întâlnirii a fost ridicat în ziua întâi a lunii întâi, prefigurând astfel ridicarea bisericii triumfătoare ca un steag la legea duminicală. „Ceasul”, „ziua”, „luna” și „anul” celei de-a doua nenorociri identifică legea duminicală, iar, linie peste linie, fiecare dintre aceste expresii de timp se aliniază cu legea duminicală atunci când contextul este în acord. La legea duminicală începe a doua perioadă a persecuției papale, prima fiind cei 1.260 de ani care au dus la martirii acelei perioade strigând către Domnul în pecetea a cincea cu întrebarea „până când”, până când puterea papală avea să fie judecată. În a doua baie de sânge papală, Isus Și-a înștiințat poporul că nu trebuie să se îngrijoreze cu privire la ce vor spune atunci când vor fi persecutați.

> Dar când vă vor duce și vă vor da în mâinile lor, nu vă îngrijorați mai dinainte ce veți vorbi și nici să nu vă pregătiți dinainte; ci orice vi se va da în ceasul acela, aceea să vorbiți, căci nu voi sunteți cei ce vorbiți, ci Duhul Sfânt. Marcu 13:11.

În prima nenorocire, oamenii au fost chinuiți timp de o sută cincizeci de ani. Acei ani au început la 27 iulie 1299 și s-au încheiat la 27 iulie 1449, când cei patru îngeri au dezlănțuit cele patru vânturi, care fuseseră pregătite pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, ca să ucidă a treia parte din oameni. Perioada chinului reprezintă perioada ridicării chipului fiarei în Statele Unite. Acea perioadă este cele cincisprezece zile reprezentate în Leviticul douăzeci și trei, de la sărbătoarea trâmbițelor până la Cincizecime. Perioada formării chipului fiarei este de la 11 septembrie până la legea duminicală, dar perioada proclamării soliei strigătului de la miezul nopții este un fractal al formării chipului fiarei, de la 11 septembrie până la legea duminicală.

Începutul și sfârșitul sigilării sunt, de asemenea, alfa și omega ale formării chipului fiarei. O categorie își formează un caracter pentru sigiliul lui Dumnezeu; cealaltă își formează un chip al fiarei. Acea perioadă din Statele Unite se aliniază cu aceeași perioadă din lume, care începe la legea duminicală. „Luna” este un simbol al chinului care constrânge ridicarea chipului, astfel încât luna de la legea duminicală, așa cum este reprezentată de versetul cincisprezece din Apocalipsa nouă, reprezintă, de asemenea, chinul islamic din timpul ridicării chipului fiarei în lume.

Există și alte aplicații profetice ale modului în care profeția celui de-al doilea vai, împreună cu ceasul, ziua, luna și anul său, reprezintă legea duminicală și dezlănțuirea islamului pentru a lovi Statele Unite, însă trebuie să trecem mai departe la alte puncte.

În perioada recentă, în ultimele șase luni sau cam așa, am subliniat că islamul celor trei vaiuri este legat profetic de cei trei îngeri. De la prezicerea lui Iacov pentru zilele de pe urmă, potrivit căreia Iuda este „vița” care este legată de „măgar”, până la faptul că Hristos a dezlegat măgarul înainte de intrarea Sa triumfală, precum și prin alte linii de dovadă, islamul primului și al celui de-al doilea vai reprezintă solia profetică ce a împuternicit mesajele primului și celui de-al doilea înger, iar islamul celui de-al treilea vai reprezintă solia profetică a celui de-al treilea înger.

הנוש השיג דותמ דא ,המצע הדבוע התוא לע עיבצמ אוהו ,סנו׳ג ׳ט ׳א ידיב בתכנש רפס דותמ קרפ רכזוה וורחאה ומזב. "יוא"ה תורפוש שולש תא דירפהל רשפא־יא המכ דע תוארהל ידכ תולגתהה רפס לש הנבמבו קודקדב שמתשמ סנו׳ג רשפא־יא יכו ,ינשה ומ וושארה דאלמה תא דירפהל רשפא־יא יכ שיגדמ אוה .סיכאלמה ירסמ תשולשמ תונורחאה רבדב ותנעט תא ססבמ אוהש העשבו ,סיכאלמה תשולש אוה סנו׳ג לש וירבד דקומ .וימדוק ינשמ ישילשה תא דירפהל רפסב ׳ט קרפ תורפוש תא פא יכ ומצע וויגיה ותואב חיכומ אוה ,סיכאלמה תשולש ויבש הדרפהל ותינ־יתלבה סחיה תולגתהה רפסב ד״י קרפבש סיכאלמה תשולשמ דירפהל רשפא־יא תולגתהה .סנו׳ג לש וקרפב הז רמאמ סייסנ.

CAPITOLUL XI. SOLIA CELUI DE-AL TREILEA ÎNGER

„Răspunsul la acea întrebare importantă pentru timpul de astăzi, «Ce vom face?», poate fi dat cu certitudine pe baza celor Șapte Trâmbițe și a locului marilor națiuni de astăzi; deoarece răspunsul este dat de Cuvântul lui Dumnezeu chiar pe această temelie.”

„Am văzut că, în chip inseparabil, de ultimele trei dintre Cele Șapte Trâmbițe sunt legate Cele Trei Vaiuri. Chiar în mijlocul Celor Șapte Trâmbițe — după încheierea celei de-a Patra Trâmbițe și înainte de începutul celei de-a Cincea Trâmbițe — este scris: «Și m-am uitat și am auzit un înger care zbura prin mijlocul cerului, zicând cu glas tare: Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete ale trâmbiței celor trei îngeri care au să mai sune.» Apocalipsa 8:13.”

„რომ სამი ვაი განუყოფლად არის დაკავშირებული შვიდი საყვირის უკანასკნელ სამთან, თითოეული — თითოეულთან, ყოველგვარ ეჭვს მიღმა დგას იმ ფაქტით, რომ, როდესაც მეხუთე ანგელოზის დაბერვა დასრულდა, დაწერილია: ‘ერთმა ვაიმ გადაიარა; და, აჰა, ამის შემდეგ კიდევ ორი ვაი მოდის.’ გამოცხადება 9:12. ხოლო როდესაც მეექვსე საყვირი დასრულდა, დაწერილია: ‘მეორე ვაი გადაიარა; და, აჰა, მესამე ვაი მალე მოდის. და მეშვიდე ანგელოზმა დაჰბერა.’ გამოცხადება 11:15.“

„Acum, inseparabil legat de acest înger care vestește venirea celor Trei Vai, care sunt inseparabil legate de ultimele trei dintre Cele Șapte Trâmbițe, se află «Al Treilea Înger» din Apocalipsa 14.

„Pentru ca aceasta să poată fi văzută, de asemenea, ca fiind sigură dincolo de orice îndoială, să începem cu solia celui de-al treilea înger din Apocalipsa 14 și să urmărim înapoi legăturile ei directe până la începutul lor.

„Primele cuvinte din consemnarea privitoare la «al Treilea Înger» sunt: «Și al treilea înger a urmat după ei.» Apocalipsa 14:9. Aceasta arată că unii au mers înainte, pe care al Treilea Înger «i-a urmat».”

„Luați, așadar, versetul precedent: «Și a urmat un alt înger.» Aceasta arată că un înger l-a și precedat pe acesta, fapt care, atunci când acesta urmează, îl face să fie «altul».”

„Vratite se sada na šesti stih: ‘I vidjeh drugoga anđela.’ I ovo također potvrđuje da je jedan anđeo već otišao prije, zbog čega je ovaj, dok leti posred neba, ‘drugi.’“

„Înaintând înapoi mai departe în cartea Apocalipsei, nu găsim niciun înger, în afară de îngerul Trâmbiței a Șaptea, până când ajungem la primul verset al capitolului zece; și acolo citim: «Și am văzut un alt înger puternic.» Această expresie, ca și mai înainte, adevereşte că, înaintea acestuia, există un înger, ceea ce face ca, atunci când acesta se arată, el să fie numit «un altul».“

„Mergând și mai departe înapoi, nu găsim niciun înger, cu excepția îngerilor Trâmbiței a Șasea și a Cincea, până când ajungem la ultimul verset al capitolului opt; iar acolo ajungem la cel primordial, căci citim: «Și am privit și am auzit un înger» — nu «un alt înger», ci, în mod primordial, «un înger».»

„Astfel, începând cu Apocalipsa 8:13, există o serie neîntreruptă de îngeri legați între ei prin cuvântul «un altul», continuând neîntrerupt până la al Treilea Înger din Apocalipsa 14, împreună cu mesajul său. Astfel:”

„Am privit și am auzit un înger.” Apocalipsa 8:13.

„Și am văzut un alt înger puternic.” Apocalipsa 10:1.

„Și am văzut un alt înger.” Apocalipsa 14:6.

„Și a urmat un alt înger.” Versetul 8.

„Și al treilea înger a urmat după ei.” Versetul 9.

„Poate că următoarea diagramă simplă va ajuta la clarificarea legăturii dintre îngerul care vestește cele Trei Vai ale ultimelor trei dintre Cele Șapte Trâmbițe și Solia Celui de-al Treilea Înger din Apocalipsa 14:“

„Prima trâmbiță” — Apocalipsa 8:7

„A doua trâmbiță” Apocalipsa 8:8

„A treia trâmbiță” Apocalipsa 8:10

„A 4-a trâmbiță” Apocalipsa 8:12 „Un înger” — Vai, vai, vai. Apocalipsa 8:13.

„A cincea trâmbiță Apocalipsa 9:1–11 / Prima nenorocire”

„A șasea trâmbiță” Apocalipsa 9:13–11:13 A doua vai „Un alt înger puternic.” Apocalipsa 10:1

„Al 7-lea Trâmbiță Apocalipsa 11:13–19 Al treilea vai «Un alt înger. Apocalipsa 14:6”

„A urmat un altul.” Apocalipsa 14:6

„Al treilea înger a urmat după ei.” Apocalipsa 14:9.

ຄວາມໝາຍແຫ່ງທັງໝົດນີ້ບັດນີ້ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ໂດຍການພິຈາລະນາວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນຫຍັງໃນຕົວຂອງມັນເອງ: ໃນຄວາມໝາຍຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງມັນ, ສຳນວນ “ທູດສະຫວັນອົງທີສາມ” ຍ່ອມອ້າງເຖິງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນລຳດັບຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງແລ້ວ, ລຳດັບຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງນີ້, ແຕ່ລະອົງຖືຂ່າວສານໜຶ່ງປະການ, ປາກົດຢູ່ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 14, ຂໍ້ 6–12. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມອົງນີ້ປະສານເຂົ້າກັນແລະບັນລຸຈຸດສູງສຸດໃນອົງທີສາມ, ຊຶ່ງບ່ຽດສົ່ງສຽງຈົນກວ່າການກ່ຽວຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະສຸກງອມ, ແລະຖືກຕຽມໃຫ້ພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອກ່ຽວເກັບມັນ.

„Mesajul îngerului al treilea însuși, așa cum este vestit în cuvintele îngerului al treilea, este după cum urmează: «Și al treilea înger a urmat după ei, zicând cu glas tare: Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul indignării Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor; și nici zi, nici noapte n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei. Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.»”

„Aceasta este Solia Îngerului al Treilea, aşa cum stă ea, despărţită de celelalte două. Dar, în fapt, ea nu poate fi privită ca separată; şi nu poate fi făcută să stea deoparte ca şi cum ea singură ar fi o solie unică, separată, către lume; căci chiar primele cuvinte privitoare la ea sunt: «Îngerul al Treilea a urmat DUPĂ EI.» Astfel, prin chiar primele cuvinte ale soliei înseşi, suntem trimişi nu numai la unul, ci la cei doi care au precedat-o. Iar cuvântul grecesc tradus prin „a urmat” nu înseamnă a urma în mod separat, nici doar a urma, ci „a urma împreună cu”, aşa cum soldaţii îşi urmează căpetenia, sau slujitorii pe stăpânul lor; prin urmare, „a urma pe cineva într-un lucru; a se lăsa călăuzit.” Când este folosit cu privire la lucruri, el înseamnă a urma ca rezultat; a urma „ca o consecinţă a ceva care mersese înainte.” Astfel, în ce priveşte persoanele, Îngerul al Treilea urmează împreună cu cei doi care l-au precedat; iar solia lui, ca lucru, urmează ca rezultat sau consecinţă a celor ce au mers înainte.

„Dar și despre Cel de-al Doilea este scris: „Și a urmat un alt înger.” Așa cum al Treilea Înger îl urmează pe al Doilea, tot astfel și al Doilea Înger îl urmează pe primul. Iar despre primul este scris: „Și am văzut un alt înger zburând”, etc. Acesta este primul din această serie de trei. Un altul îl urmează; iar al Treilea Înger îi urmează pe aceștia. Există o succesiune în ordinea ridicării lor; dar, când cei trei s-au ridicat pe rând, atunci merg mai departe împreună ca unul. Primul își vestește solia; al Doilea urmează și se unește cu primul; al Treilea îi urmează și se unește cu ei; astfel încât, atunci când cei trei sunt uniți și merg înainte împreună în puterea lor unită, ei alcătuiesc o puternică întreită solie cu glas tare. Este nevoie de toate pentru ca Solia Celui de-al Treilea Înger să fie deplină; iar Solia Celui de-al Treilea Înger nu poate fi vestită cu adevărat fără vestirea tuturor.”

„Așadar, care este întreita solie în părțile ei distincte? — Iată-o pe cea dintâi: «Și am văzut un alt înger, zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru a o vesti locuitorilor pământului și oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui popor, zicând cu glas

tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a sosit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor.»

“Iată al doilea: «Și a urmat un alt înger, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a dat tuturor neamurilor să bea din vinul mâniei curviei ei.»”

„Și iată-l pe al Treilea: «Și al Treilea Înger i-a urmat, zicând cu glas tare: Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe fruntea sa sau pe mâna sa, acela va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în potirul indignării Sale; și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor; și nu au odihnă zi și noapte cei ce se închină Fiarei și Icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei. Aici este răbdarea sfinților: aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.»”

„O singură privire asupra formulării fiecăruia dintre aceste mesaje va descoperi acel înțeles cuprins în cuvântul grecesc «urmat», care semnifică «urmând ca o consecință». Primul poartă Evanghelia veșnică, spre a fi propovăduită oricărei făpturi, chemând pe toți să se teamă de Dumnezeu și să-I dea slavă, și să I se închine; pentru că a venit ceasul judecății Lui. Respingerea acestui mesaj produce o stare de lucruri care, drept consecință a unei asemenea respingeri, este descrisă în cuvintele celui de-al Doilea Înger, care urmează. Și din cauza respingerii Primului Mesaj; și din cauza consecințelor acelei respingeri, astfel cum sunt vestite în cel de-al Doilea; se produce, ca o consecință ulterioară, o stare de lucruri care cere ca al Treilea Înger să-i urmeze, proclamând cu glas tare înfricoșătoarea sa avertizare împotriva relelor teribile care au fost produse ca o îndoită consecință a respingerii Primului Mesaj.”

„Și că glasul și lucrarea Îngerului al Treilea se împletesc cu ale celui Dintâi este limpede din cuvintele sale de încheiere: „Aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”; căci acesta este întotdeauna scopul propovăduirii Evangheliei veșnice. Aceasta este esența temerii de Dumnezeu și a dării de slavă Lui, precum și a închinării înaintea „Celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor”. Păzirea poruncilor lui Dumnezeu și credința lui Isus sunt singurul lucru care va face în stare vreun suflet să stea în ceasul judecății Sale, despre care primul înger vestește că „a sosit”.”

„Imediat după cuvintele de încheiere ale Îngerului al Treilea se aude „un glas din cer, zicându-mi: Scrie: Ferice de morții care mor în Domnul de acum înainte” — din acest timp înainte. Apocalipsa 14:13. Iar imediat după aceasta urmează cuvintele: „Și m-am uitat, și iată un nor alb; și pe nor ședea cineva asemenea Fiului omului, având pe cap o cunună de aur, iar în mână o seceră ascuțită. Și un alt înger a ieșit din Templu, strigând cu glas tare către Cel ce ședea pe nor: Pune secera Ta și seceră, pentru că a venit ceasul să seceri; căci secerișul pământului este copt. Și Cel ce ședea pe nor Și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a fost secerat.” Apocalipsa 14:14–16. Iar „secerișul este sfârșitul veacului.” Matei 13:39.

“Încă o dată: al Treilea Înger îi avertizează în mod deosebit pe toți oamenii împotriva închinării la fiară și la icoana ei, oricare ar fi acestea; iar, din Apocalipsa 19:11–21, aflăm că fiara și icoana ei sunt ‘vii’ când Domnul vine pe norii cerului și că ‘amândouă’ sunt nimicite prin strălucirea venirii Sale.

„Aceste fapte arată că Solia Îngerului al Treilea este o solie puternică, întreită, rostită cu glas tare, care merge către orice neam și semințe și limbă și popor, chiar înainte de a doua venire a Domnului; și care coace secerișul pământului și pregătește un popor gata pentru Domnul, așa cum solia lui Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru prima venire a Domnului. Și astfel ea este ultima, încheietoarea, solie a lui Dumnezeu către lume.”

„Iar acum, având astfel o înțelegere a ceea ce este în sine Solia celui de-al Treilea Înger, relația acestei solii cu marile națiuni de astăzi poate fi mai bine înțeleasă printr-o analiză a Timpului Soliei celui de-al Treilea Înger.” A. T. Jones, Marile Națiuni de Astăzi, 114.